

kunne gøres, for det har jo været temaet flere gange. Man kunne skrive til alle de folk, der har fået redegørelsen og har sendt hørings svar ind, og det kunne være noget lignende som:

»Folketinget har i dag vedtaget en dagsorden, som vedlægges dette brev. Det kan oplyses, at regeringen ikke finder anledning til at gøre yderligere brug af den udsendte redegørelse, og den vil ikke danne grundlag for den kommende redegørelse, som vil blive udsendt. En ny redegørelse forventes udsendt om ca. 3 måneder.«

På den måde kunne redegørelsen blive trukket tilbage, og vi vil godt levere portoen, hvis det er det, der er problemet.

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V):

Jeg forstod på den socialdemokratiske ordførers indlæg, at han er enig i, at forslaget har en altoverskyggende mangel ved helt at negligere landsbyerne og landdistrikterne. Jeg håber, det er rigtigt forstået, men så kan jeg ikke forstå, at hr. Glerup ikke vil stemme for dagsordenen og dermed sige til ministeren: Hr. minister, det var ikke så godt det her, om igen!

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Der kommer flere bud på, hvorfor man stiller en motiveret dagsorden, og det er kun rimeligt. Vi er jo forskellige partier.

Jeg skal sige, at for Venstres vedkommende er sagen meget enkel, og det skriver vi også i selve forespørgslen. Vi spørger, hvad ministeren vil gøre for at bringe forslaget til landsplanredegørelse i overensstemmelse med den af Folketinget gentagne udtrykte vilje til at styrke landdistrikterne. Det er det, det handler om.

Jeg er glad for at høre, at hr. Martin Glerup også mener, at det er en mangel i planen – men nu kommer det vigtige, og det er det, man skal notere sig: Vi har en landsplanredegørelse, som står mange steder rundt omkring, men den har intet med om landdistrikterne. Og nu har vi hørt taler her i Folketinget fra både ministeren og den socialdemokratiske ordfører, hr. Martin Glerup, der siger, at det nok skal komme. Jamen det er da ikke rimeligt, at man behandler den million danskere, som bor i landdistrikterne på den måde og bare siger: I skal ikke fortvivle, det skal nok komme! Det er ikke rimeligt.

Det havde selvfølgelig været rimeligt, at der havde været en model i planen, så alle de, der har sendt hørings svar ind, kunne have forholdt

sig til, om de syntes, det var den rigtige model. Men det er der ikke. Det er en så stor mangel ved redegørelsen, at den bør trækkes tilbage, og jeg synes altså ikke, det ville være så slemt, hvis vi er enige om, at det netop er landdistrikterne, der mangler. Så mangler vi kun at blive enige om at trække den tilbage og lave en ny med en model for, hvordan udviklingen skal foregå, og hvad der skal ske ude i landsbyerne og landdistrikterne.

(Kort bemærkning).

Martin Glerup (S):

Jeg vil gerne takke hr. Langkilde for den indrømmelse, hr. Langkilde kom med. Han sagde, at man er imod en regulering af detailhandelsudbygningen, samtidig med at man ved, at den udbygning mere end noget andet er til skade for butikkerne i de mindre og mellemstore byer. Det viser lidt om indholdet af alt det, der bliver sagt om, at man gerne vil gøre noget godt for de små byer.

Med hensyn til at skrive ud til alle folk, at der aldrig er blevet sendt et oplæg ud, og at de reaktioner, der er kommet, ikke kan bruges til noget, vil jeg sige: Meningen med at sende redegørelsen ud var netop at spørge amter, kommuner og alle mulige mennesker, om der manglede nogle aspekter i redegørelsen, og i så tilfælde selvfølgelig tage hensyn til indsigelserne og indføje dem i den endelige landsplanredegørelse. Det har været en ganske naturlig, demokratisk proces.

Jeg negligerer bestemt ikke landsbyerne og landdistrikterne, og jeg kender udmærket forholdene i landområderne. Men jeg vil også sige, at foruden den ene million danskere, der bor i de områder, findes der 4 millioner andre danskere, som vi også har forpligtelser over for, og som vi med fordel kan give optimale forhold. Vi har et godt bymønster. Vi har ikke byerne spredt ud over hele det åbne land, som man har mange andre steder, så lad os dog være glade for det, og lad os lave noget, der er til gavn for helheden – altså også for landdistrikterne – samtidig med, at vi diskuterer de andre problemer.

Niels J. Langkilde (KF):

Miljøministeren sagde før, at talerne var skrevet på forhånd, men jeg kan i hvert fald sige, at man har været nødt til at rette noget i talerne, for som jeg sagde før, var ministeren langt mere imødekommende i sit indlæg, end jeg havde drømt